

[Elisabeth Arnold]

sagde for en halv times tid siden, at han havde indtryk af, at drejebogen til hele denne skatte-reform og processen omkring den var skrevet for længst, og at den var færdigskrevet på forhånd.

Drejebogen til skattereformen blev skrevet for 1½ år siden, hr. Jes Lunde, og hr. Jes Lunde var selv med til at skrive den. Det skete nemlig, da et flertal i Folketinget bad om, at der blev lavet et udredningsarbejde med henblik på at lægge grundlaget for en skattereform. Person-skatteudvalget, som blev nedsat af den tidligere skatteminister, hr. Fogh Rasmussen, arbejdede i godt og vel et halvt år og afgav derpå en rapport, som i hvert fald hr. Jes Lundes og mit parti tog vel imod, fordi vi var enige om nogle fundamentale ting i indholdet af denne drejebog. Skatten på arbejde skulle ned, skatten på ressourceforbrug skulle op, der skulle ske en udvidelse af skattegrundlaget, og al indkomst skulle beskattes ens. Vi håber og regner med, at også SF kan se, at disse fire hovedhjørneste-ne er bevaret i den skattereform, som ligger på bordet nu.

Endvidere lagde Personskatteudvalget megen vægt på to ting til brug for Folketingets arbejde. Det første var, at der skulle være et klarlagt og præcist forløb, så man vidste, både hvornår reformen startede, og hvornår den sluttede; folk skulle altså vide, at i et bestemt år var dette forløb slut og facit kendt, så der ikke var basis for usikkerhed og hovsaløsnin-ger undervejs. Det har vi også bestræbt os på at lægge ind i skattereformen.

Personskatteudvalget anbefalede også, at en sådan reform burde vedtages af et bredt flertal i Folketinget, for kun derved ville den blive tilstrækkelig robust over for senere ændringer. Og her må vi selvfølgelig sige, at det ikke er lykkedes. Vi havde fra radikal side meget gerne set et bredt flertal bag denne skattereform, men der er partier her i Folketinget – og her siger jeg bestemt ikke til SF, som har forholdt sig pragmatisk og fornuftigt til tingene, men især til Venstre og De Konservative – som er gået bort fra noget, som de tidligere har været tilhængere af, og nu siger, at de er imod.

Jeg har ikke hørt de to partier sige på noget tidspunkt, at de var uenige i, at skatten på arbejde skulle ned, og at skatten på ressourceforbrug skulle op; jeg har ikke hørt dem sige, at de var imod en udvidelse af skattegrundlaget,

og jeg har ikke hørt dem sige, at det var forkert, at al indkomst skulle beskattes ens. Kort sagt: Jeg har ikke kunnet høre Venstre og De Konservative udtrykke præcise og væsentlige indvendinger mod hovedlinierne i skatterefor-men, og alligevel vil de ikke være med til at skabe et bredt flertal. Det synes jeg er beklage-ligt, men det kan heller ikke nytte noget, at man skal kunne forhindre gennemførelsen af en reform ved at bruge usaglige argumenter, og derfor har vi sagt: O.k., vi har de 90 mandater, og dem skal vi selvfølgelig bruge. Vi kan ikke lade argumenter, som alene har politisk drilleri som mål, have vetoret.

Vi har modtaget mange indvendinger under arbejdet i Skatteudvalget, og det har været interessant og også indimellem fornøjeligt at lytte til deputationerne og lytte til de mange henvendelser, vi har fået. Det påfaldende er, at det er jo ikke dem, som hr. Jes Lunde eller Venstre og De Konservative har talt så frygtelig omsorgsfuldt for, der har henvendt sig. Vi har fået henvendelser fra automobiludlejningsfirmaer og automobilbranchen i det hele taget; vi har fået henvendelser fra rederierne; vi har fået henvendelser fra landbruget; vi har fået henvendelser fra de handelsrejsende, og vi har fået henvendelser fra aktionærerne. Jeg vil godt si-ge, at det eneste rigtige sociale tilfælde, jeg har været præsenteret for i Skatteudvalget i denne forbindelse, har været en aktionær, som faktisk havde disponeret i tillid til, at de gældende be- stemmelser fortsat ville bestå, og hans ene de- putationsbesøg i Skatteudvalget var i hvert fald med til at overbevise mig om det rigtige i at få lavet en overgangsordning og en ændring på de aktieavancebeskatningsregler, som vi oprindeligt havde foreslået.

Det er bittert, at de indvendinger, som vi har lyttet til i regeringen, og som klart kan ses i de ændringsforslag, som kommer til afstemning i dag, ikke har givet nogen form for kredit hos Venstre og De Konservative, selv om Sociali- stisk Folkeparti har haft travlt med at sige, at det udelukkende er af hensyn til Venstre og De Konservative, at vi har lavet alle disse æn- dringsforslag. De er blevet til under indtryk af reaktionerne fra offentligheden og fra de depu- tationer, vi har modtaget i Skatteudvalget; men det har altså ikke været de hårdt plagede parcelhusejere eller de hårdt plagede pensioni- ster, som andre partier synes at interessere sig så voldsomt for her i Folketinget.